

פְּרֻשֵׁת עֵינַי חַמַּד

יִצְחָק לֵאמֹר ע"י בֵּית פִּכְסֵיט שְׁכוּנַת ע"י חַמַּד - אֲבִישֵׁת צ"ו

פְּרֻשֵׁת לֶךְ לְךָ - גְּדֻלוּתוֹ יִתְבָּרַךְ

"אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ וְהֵייתָ לְאָב הַמּוֹן גּוֹיִם"

על החייט, והדלת על הנגד, כך העולם מודיע על הקב"ה שהוא בראו ישתבח שמו לעד ולעולמי עולמים."

ד"ר נתן ביריבובים, חבר בהנהלה התנועה הציונית, סיפר לרב גיפטר זצ"ל אודות הגורמים שהביאו אותו לשוב לערכים ולמקורות ואל האמונה בהשם יתברך, כי בהיותו בעל מחשבה מעמיקה וחיפש רבות את האמת, ובעקבות חיפושיו עבד עבודות זרות רבות, ונתנסה בהרבה שיטות שווא, פעם בחזרתו מהרצאה בארה"ב לאירופה, באוניית נוסעים, כשעמד לבדו על סיפון האוניה בלא משים, הרים עיניו לשמים הבהירים, ובאופק האין סוף ובקרע הים הגדול שהקיפו מכל צד, לפתע תקפה אותו הרגשה נוראה, וחש עצמו אומלל ומתגמד מול האין סוף, ואז חדרו בתוכו הרהורי תשובה, שהביאוהו לאושר ולדרך התורה.

רבי אייזיק חרף היה אומר: "מה בין דורות ראשונים לדורות אחרונים, דורות ראשונים פרקו כספם וזהבם ונזמי נשותיהם לעשות להם אלוהים, ודורות אחרונים פורקים א-לוהים לעשות להם כסף וזהב". רבי אהרון מקרלין היה אומר: "הכל עלול להינטל ממני חוץ מא-לוהי שבקרבי". את האלוקים לא מחפשים בחוץ, כִּי קְרוֹב אֱלֹהֵי בְּפִיךָ וּבְלִבְכֶם לְעִשׂוֹתוֹ, דרך האדם אל עצמו לתוכו במרחבי ליבו, רק אם ירצה ימצא את האלוקות בכל הדרה, כי קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת! בהסרת הנגיעה, אור ה' מתגלה מתוך האדם עצמו.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

אברהם היה אב להמון גויים, קידש שם שמים ברבים בכל אתר ואתר וכמעט לא היה איש שלא מכירו ויודעו ומתקרב על ידו לאמונה בהשם יתברך שיש בורא לעולם. וכלשון הרמב"ם (פ"א מהלכות ע"ז): "עד שנולד עמודו של עולם והוא אברהם אבינו, כיוון שנגמל איתן זה, התחיל לשוטט בדעתו והוא קטן והתחיל לחשוב ביום ובלילה, והיה תמה: היאך אפשר שיהיה הגלגל הזה נוהג תמיד ולא יהיה לו מנהיג, ומי יסובב אותו?".

כלומר, אברהם התבונן והעמיק במעשי בראשית ונתפעל בהכרה זו, עד שהגיע למסקנה ברורה שיש בורא לעולם, ובזה שכנע אברהם גם את ההמונים והתקרבו ונכנסו תחת כנפי השכינה והיה אב המון גויים. וכלשון הרמב"ם: "והיה מהלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר וממלכה לממלכה וכו' והיה מודיע לכל אחד ואחד כפי דעתו, עד שיחזרוהו לדרך האמת".

ובמדרש מובא: מעשה במין אחד שאמר לרבי עקיבא: "העולם הזה, מי בראו?". אמר לו: "הקב"ה", אמר לו: "הראני דבר ברור", אמר לו: "למחר תבוא", בא אצלו. אמר לו רבי עקיבא: "מה אתה לובש?" ענה לו המין: "בגד", אמר לו הרב: "מי עשהו?" ענה אותו המין: "האורג", אמר לו הרב: "איני מאמינך הראני דבר ברור", אמר אותו המין: "ומה אראה לך ואין אתה יודע שהאורג עשהו", אמר לו הרב: "ואתה אינך יודע שהקב"ה ברא את עולמו", נפטר והלך אותו המין, אמרו תלמידיו של רבי עקיבא: "מהו אותו דבר ברור, שהראית לאותו מין?", אמר להם: "כשם שהבית מודיע על הבנאי, והבגד מודיע

העלון מוקדש להצלחת

י.מ.י.ש כדורי וב"ב יצחק אריאל בן טובה חגי פרזול וב"ב הודיה בת לבנה מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים איילת בת נעמה ארז בן שושנה תומר בן רונית ציון ומאיר אברהם וב"מ עידן בן רבקה עמית בן רבקה ניסן משה בן חנה ליאור יהושע סומך וב"ב שמעון בן זלפה יצחק דדש

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר מירב בת שרה סיון בת אסתר אילן בן ג'ולייט אילנה בת רוחמה חגית בת ז'ילה חיה רונית בת סימי

זרע קודש בר קיימא

סיון בת אסתר אתי רחל מרים בת יהודית שמואל בן אסתר זרי כרמית בת יהודית נטלי בת יונית אורית בת רחל

רפואת הנפש והגוף

הראשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א רחל ברכה בת פדילה דליה מאיה בת עדי אפרת דליה בת נעמה אוריא בן יפית יהודה אריה בן רחל ברכה אורן בן אסתר תמר פורטונה בת מיסה יצחק בן עזרא נעם יצחק בן רחל ברכה יעקב בן גולייט עינת בת רחל ברכה סימה בת אולין ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים רחל בת זוהרה צביקה בן גולה בנימין בן יקוט נעם דוד בן סימה ז'ילה חיה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים שירה שילת בת אורלי דניאל בן מיה אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה דניאל בן עדי רפאל משה בן רחל כל עם ישראל

ח' מר-חשוון תשע"א 16/10/2010

פרשת לך לך

הפטרה: "למה תאמר יעקב" - ישעיה מ"מ"א

ש. חורף	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	16:32	17:43	18:21
ת. אביב	16:46	17:45	18:18
חיפה	16:37	17:43	18:18
ב. שבע	16:50	17:46	18:20

זיווג הגון, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה הי"ו

העלון מוקדש להצלחת
ציון ומאיר אברהם ובני משפחתם

אדם שטס מתל אביב לאילת, האם כשחוזר מברך ברכת הגומל? ומה הדין לעניין אדם שעבר ניתוח בבית החולים?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה: !

הטס במטוס מעיר לעיר או ממדינה למדינה, וזמן הטיסה שבעים ושתיים דקות ומעלה, כשמגיע צריך לברך "ברכת הגומל". ולכן כיום כשטיסה ממרכז הארץ לעיר אילת אינה משך 72 דקות אין לברך ברכת הגומל. מי שעבר ניתוח שבר או טחורים וכדומה, צריך לברך ברכת הגומל לאחר שיתרפא, כיוון שכל ניתוח קשור עם סכנה, ובפרט כאשר עובר טיפול בהרדמה מלאה. כאשר קם מן הניתוח ועדיין יש בגופו תחבושות, אם הרופא טוען שהניתוח הצליח- יש לו לברך הגומל. וכן אדם שעבר התקף לב וניצל מההתקף, מברך הגומל. אולם, לדעת בני ספרד, אדם, שניצול מתאונת דרכים קטלנית, אף שיצא בלא פגע אין מברך. אך לבני אשכנז גם בכהאי גוונא יש לו לברך.

ראיה מפלאה

מספר הרב דניאל אוחיון בספרו המופלא "אור דניאל": הוזמנתי להשתתף בברית-מילה של זוג שנולד להם בן לאחר אחת-עשרה שנות נישואין! הסנדק היה המקובל הנודע בכינויו ה"חלבן" מגבעתיים. לפני הטקס סיפר לרב דניאל את הסיפור המופלא של אותם בני-הזוג: "לפני כשנה, הגיע אליו זוג חשוך ילדים לבקשת ברכה לזרע קודש בר-קיימא, אחרי שכבר עשר שנים לא נפקדו בילדים. המקובל ענה מיד: "אני רואה בעיה בחדרכם, תבדקו את העניין".

הזוג חזר לבית, והדבר הראשון שהם עשו היא בדיקת מזוזת החדר. התברר כי המזוזה מהודרת וכשרה. בנוסף התחזקו השניים והחלו ללמוד הלכות 'שמירת הלשון' - אולם ללא הועיל. מאחר שעשו כל שביכולתם, הבעל הציע להחליף את הריהוט בחדר, משום שלא מצאו גורם אחר המעכב בעדם. וממחשבה למעשה, מיד הם הזמינו נגר שיחליף את הריהוט. כל נגר בוודאי היה מוכן לבצע את ההזמנה. אך כאשר הנגר הגיע לבית, השתומם מבקשתם של בני-הזוג ואמר: "מדוע אתם מבקשים להחליף את הריהוט? הוא נראה כמעט חדש!".

"הרב אמר לנו שהוא רואה בעיה בחדר, ואולי זה הפיתרון", שיתפו את הנגר בבעייתם. "אבל חבל!", ניסה הנגר להסביר, "כואב לי לפרק את הארון היפה הזה"- "ולנו יותר כואב הלב שעדיין אין לנו ילדים", ענה לעומתו הבעל. הנגר החל לפרק את הארון, ולפתע הוא מבחין כי בקצה הארון תחובים שלושה גזרי עיתון, שהיו צמודים בין הארון לקיר במרווח שנוצר, והנגר הקודם השתמש בהם לצורך חיזוק וציבות הארון. מאחר וחס על ממונם, פנה הנגר לבעל ואמר: "אולי זו הבעיה שאליה התכוון הרב בחדר? אני מציע לך שלפני שאני אמשך, שתיגש לרב ותשאל אותו, אם עיתונים אלו הם שורש הרע".

"ללא שהיות חש הבעל אליי", המשיך החלבן בסיפורו, "וסיפר לי על העיתונים הקלוקלים, שהיוו תמיכה לארון. הבטתי בו ובנימה מפויסת אמרתי לו: 'הבעיה נפתרה, בע"ה בשנה הקרובה תחבקו בן'. ואכן באותו חודש נפקדה האשה. וברוך ה', היום אנו נזכה למול את הרך הנולד".

ניתן להשיג את הספרים "יקרה מפנינים" חלקים ב' ו-ג'

המרכזים בתוכם את העלונים במחיר הפחות מעלות ההדפסה! ומופצים לצורך זיכוי הרבים בלבד.

ומלווים בהסכמותיהם של:

הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א, הרה"ג בקשי דורון שליט"א, הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 הרה"ג צ אליעזר ברלנד שליט"א, הרה"ג שמואל פנחסי שליט"א, הגה"צ יצחק מאיר מורגנשטערן
 הגה"צ בנייה שמואלי שליט"א, הרה"ג שלמה רוזנר שליט"א, הרה"ג חיון משה שליט"א

הספרים מחזקים מאוד באמונה וביטחון. חובה בכל בית!
 למעוניינים, נא לפנות לליאור 050 6615031

מתנה נפלאה וייחודית לפר-מנוחה, בת-מנוחה, חנוכה פית, פרסיט אילדיט מנוחה, פרסיט תהלים וצדק

מנויים:

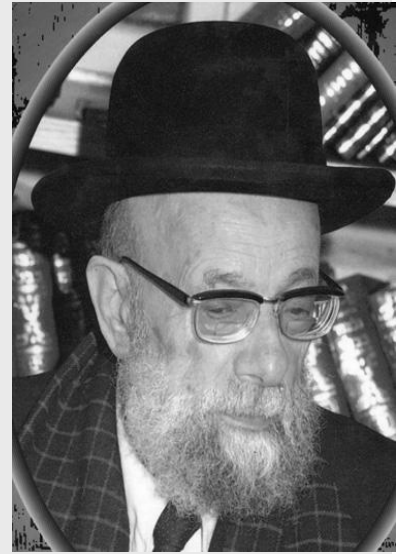
לקבלת העלון חינם
 ב-email מדי שבוע
 שלח את כתובתך אל:
 PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון,
 חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל" 0506-615031
 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון
 רח"ה הבושם 26א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מיקוד 90805

לשאלות בהלכה:

נא לפנות לרב
 אליהו חיים פנחסי
 בטל" 054-7646633

הגאון רבי יהודה יהושע צדקה זצ"ל - נולד בירושלים ב-ג' שבט ה'תר"ע (1910). הוא נקרא על שם סבו רבי יהודה סומך מבגדד והשם יהושע נתווסף על פי חלום של אמו. בילדותו התחנך בת"ת בני ציון ולאחר מכן המשיך בישיבת "פורת יוסף". בשנת ה'תש"ל (1970) התמנה כראש ישיבת "פורת יוסף". בעל גמילות חסדים מופלאה. ענוותן. נזהר בכבוד הזולת בצורה מדהימה. דאגתו לכלל ולפרט הייתה לשם דבר. נפטר ב- י"ב חשוון ה'תשנ"ב (1991). חי כ-81 שנים.

אב: ר' שאול. **אם:** מרת שמחה (בת אחותו של הרב יוסף חיים בעל ה"בן איש חי").
נשותיו: מרת פהימה בטאט (זווג ראשון- נישא בשנת ה'תרצ"ד-1934), מרת תמר סודרי (זווג שני- בשנת ה'תשל"ט-1979).

מרבותיו: ר' עזרא עטיה.

מתלמידיו: ר' בן-ציון אבא שאול זצ"ל, ר' עובדיה יוסף, ר' מרדכי אליהו (בן אחותו), ר' יהודה מועלם, ר' עמרם אזולאי, ר' ברוך בן חיים, ר' עזרא עדס, ר' יוסף עדס.

ילדיו: ר' משה (ממשיך דרכו כראש-ישיבת 'פורת יוסף'), ר' דוד (רבה הראשי של פרדס חנה - כרכור), ר' אליהו (ר"י דורשי תורה ברמת-גן), ר' שאול, ר' שלמה.

חתיניו: ר' יעקב שכנזי (מו"צ בעדה החרדית הספרדית), ר' אבנר מרציאנו (אב"ד וראש כולל בירושלים).

ספריו: קול יהודה- דרושים על פרשיות השבוע חידושים על הש"ס ומאמרים.

הגאון ר' יהודה צדקה, מחנך היה את בניו ותלמידיו **להיגמל בכל יכולתם מסיפור לשון הרע ומרכילות**. באחד המבחנים הפומביים, שערך לתלמידים, אשר גרסו על-פה מסכתות שלמות, לאחר שקרא הבחור המסיים את "הדרן" והגיע למילים "**שתהא תורתך אומנותנו בעולם הזה, ותהי עמנו בעולם הבא**", הפסיק אותו רבנו ושאלהו בתימהון: "מה פשר הבקשה הזאת: 'ותהי עימנו לעולם הבא?', וכי לא פשיטא, שאדם הגורס ושונה מסכת לשמה, שהתורה תהיה עמו בוודאי גם לעולם הבא?".

נאנח הרב קמעא והמשיך ופירש: "אלא לפי שמובא ב'חובת הלבבות', **שהמדבר לשון הרע, לעתיד ייטלו ממנו את כל זכויותיו אשר עשה:** מצוות ומעשים טובים, וייזקפו כולם לזכות אותו האיש שדיבר עליו. נמצא, אפוא, שיש מציאות כזאת שאדם לומד תורה בעולם הזה, ואינה עומדת לו בעולם הבא, כי תילקח ממנו ותינתן לחברו. אם כן, שפיר קא מצלין הכי 'ותהי עמנו לעולם הבא', **דהיינו שלא ניכשל ח"ו בלשון הרע**".

מתנזר היה מהבלי העולם הזה ומסתפק במועט. פעמים רבות היה נוהג בשעת אכילתו לעשות את "סיגוף הראב"ד" כלומר שמפסיק באמצע אכילתו. ובימי שני וחמישי אף היה נמנע מאכילת בשר. **ביתו היה צנוע ופשוט ואף ספה לא הייתה בה**. פעם הציעה אשתו לקנות מקרר. ענה לה רבנו: "**מצות כתיבת ספר תורה לא קיימתי עדיין, ואלך ואקנה מקרר?**". ואכן, רק לאחר שזכה לקיים מצות כתיבת ספר תורה- **קנה מקרר**.

באחרית ימיו, כשהיה כבר חלוש, נצרך לנסוע למקום מרוחק ובני הבית **ביקשו להשיג עבורו מכונת ממוזגת, היות שהיו ימי קיץ חמים ביותר**. אולם רבנו סירב לכך בתוקף ואמר, כי אין לו צורך במזגן היות שאפשר לפתוח את החלון ודי לו בזה. והוסיף ואמר: "**האם ברצונכם שאקבל את שכרי בעולם הזה ח"ו? הרי כל מה שהאדם נהנה בעולם הזה, יורד לו משכרו לעולם הבא, ועל כן, צריכים אנו רק את צרכינו, ולא יותר!**". רבנו חי את העולם הזה כפרוזדור ותו לא, כיוון שידע, שחיי העולם הבא הם העיקר. וכך גם היה מחנך את תלמידיו, שינהגו בצניעות ויסתפקו במועט ולא ירדפו אחר מותרות.

מעשה שירד הרב מירושלים עם פמליה מבני המשפחה לעיר הרצלייה, בחבל השרון, כדי להשתתף בשמחת נישואין של אחד מקרוביו. כשחזר לירושלים אחרי החתונה, באישון לילה ואפלה, **כבר הראו מחוגי השעון שהשעה קרובה לחצות**. אף על פי כן, אמר הרב לנהג המכונית, שהסיעה את הרב ופמלייתו, כי יוריד תחילה את בני לווייתו איש-איש סמוך למעונו, ורק לאחר מכן יביאנו אל אולמי "נוף ירושלים", אשר במערב העיר, בפאתי שכונת בית הכרם. לאחר מכן ביקש, מבן אחותו שיתלווה אליו.

שאל אותו אחיינו: "**להתלוות? להיכן?**" השיבו: "לשמח חתן וכלה". חזר ושאל האחין: "כעת? בחצי הלילה?". ענה והסביר לו הרב: "כן, בוודאי, **גם אם יראה אותנו רק אחד מבני המשפחה - דיינו!**". נתמלא הצעיר סקרנות: "מי הם החתן והכלה?". סח לו רבנו, **שהחתן הוא בחור מסכן, יתום מאמו, ואלמלא דחקו בו הקרובים מהרצלייה לבוא ואלמלא שלחו מכונית להסיעו מן הבית, היה בלי-ספק נשאר בירושלים. והכול כדי להשתתף בחופת היתום**. עם הגיעם לאולמי "נוף ירושלים", מצאו את קהל הקרואים יושב עדיין אצל השולחנות וכולם מברכים ברכת המזון. אחר כך נודע להם, שבזמן החופה אבד שטר הכתובה, ועד שהשיגו טופס אחר חלפו יותר משעתיים, לכן התאחרו כל כך בסעודה.. **הופעת רבנו בשעה כזאת גרמה להתרגשות רבה. החתן בכבודו ובעצמו קם ממקומו וחש לקראתו בשמחה**. עוד הרבה אנשים קמו מכיסאותיהם כדי להקביל פניו. הושיבוהו בראש. מיד פנה לבן-לווייתו ואמר: "ניטול ידיים ונאכל כזית, הלא כן?".

מיד הביאו לפניו נטלה עם ספל מים. הרב בצע על הפת. אחר הורה לבן-אחותו שישב לצדו, שיברך על המזון, בעוד הוא עצמו נוטל בידיו את הכוס, ומברך בגילה ומרנן את כל שש ברכות הנישואין. הרב גם נשא דברי ברכה קצרים, דרשה מלבבת, ותיכף יצא במחול ושירה עם החתן וכל הקהל סביבם, והשמחה פרצה מן הלבבות עד השמים. **אבי החתן ודודיו היו כל כך נרגשים, עד שזלגו עיניהם דמעות של אושר וגיל**. אמר אז רבנו: "גם את הדמעות האלה, הקדוש ברוך הוא סופר ומניח בבית גנזיו". ובפנותו אל מלווהו הזכיר לו: "**הנה זכינו באמת לשמח חתן וכלה**".

גם לאחר שתקפו את הצדיק חוליים קשים, בערוב ימיו, לא שינה ממנהגו לשאת מדברותיו בקרב העם. שאלוהו: "מדוע אינו חדל מכך כדי לשמור על בריאות גופו, אחר שנצטווה על ידי הרופאים להרבות במנוחה?" השיב הרב צדקה: "וכי ידעתם איזו אחריות אני מקבל עליי אם אנוח? וכי אפשר לדעת אלו תוצאות ישנן לדרשה אחת? הנה זה מקרוב בא אליי יהודי בעל חזות חרדית מובהקת, כשהוא מוקף בילדיו, זרע ברך ה', והוא מספר לי, **שבעבר הלא רחוק היה חילוני גמור, אבל בהשפעת דרשה אחת שלי, בשכונת 'קטמון', חזר בתשובה והציל עצמו וביתו מדרת שחת...**"

התחשבות בזולת- עד היכן?!

להלן סיפור מופלא על הגאון החסיד רבי בן ציון מאוסטרובה, שכיהן כרב וכאב בית-הדין של העיר גוסטינין, המלמד אותנו עד כמה הרב התחשב בזולת, ועד כמה מעשה זה השפיע בסיכומו של עניין. ומעשה שהיה- כך היה: בעיר זו, כך ידעו הכל, משאיר השמש את מנורת הנפט לבעור ולהאיר עוד כשלוש שעות לאחר המניין האחרון של תפילת ערבית. ואף שבימי החורף הולכים כל מתפללי בית הכנסת לבתיהם מיד אחרי התפלה, כן מעשהו גם בימים הללו, היה משאיר את התנור לחמם את כותלי בית-הכנסת של העיר.

הסיבה לכך נעוצה בעובדה, שרב העיר היה נשאר ללמוד בבית-הכנסת עוד שלוש שעות לאחר התפילה. עם הזמן, נותרו עם הרב אנשים נוספים, שגם הם ישבו ולמדו בהיכל פרק זמן ממשך לאחר התפילה. בליל חורף אחד, קפוא ומושלג, התעוררה הרבנית בשעת חצות לילה. הקור העז ששרר בבית לא אפשר תנומה לעפעפיה.

לפליאתה ולחרדתה הרבה הבחינה, שהרב אינו נמצא בבית. בתחילה היא הרגיעה את עצמה וחשבה, כי בוודאי בעלה כבר חזר, אך נאלץ לצאת שנית לצורך עניין דחוף של אחד מבני הקהילה, בשל היותו רב הקהילה. אבל משהתעוררה שוב בשעה שלוש לפנות בוקר וראתה שהרב איננו במיטתו, העירה בחרדה רבה את בניה, וביקשה מהם, שילכו לחפש אחר אביהם ברחבי העיר.

הבנים יצאו לחפשו, אולם לגודל חרדתם החיפושים לא נשאו פרי, והרב לא נמצא. לבסוף החליט אחד הבנים ללכת לבית-הכנסת ולבדוק, שמא נותר שם אביהם מסיבה כלשהי. והנה, אך פתח הבן את הדלת, להפתעתו המרובה הוא שומע את קולו של אביו הלוחש: "שקט! שקט! אבקש שלא לעורר כל רעש".

האבא, אב בית הדין של העיר, ישב על כסאו הקבוע, שבו הוא לומד לאחר תפילת ערבית, ומרחוק הוא מסמן לבנו להיות בשקט... הבן לא מבין מה קורה כאן. מהי הסיבה המביאה את אביו להשתיקו כל העת?! מדוע אביו החליט להישאר בבית-הכנסת? הקור ששרר באותה שעה במקום חדר לעצמות. אולם כשהתקרב, הבחין לתדהמתו באדם השוכב על הספסל, לצדו של אביו, וישן שנת ישרים. או אז הבין הבן מדוע אביו משתיקו. אולם עדין לא היה מובן לו, מדוע לא עזב אביו את בית המדרש במשך כל שעות הלילה?

מה התברר? בעת שעסק הרב בסדר לימודו הקבוע, הגיע עובר אורח וחבילתו הכבדה על כתפיו. העייפות גברה עליו, והוא הניח את ראשו על הספסל, שעליו ישב הרב ולמד, ואת חבילתו הניח למראשותיו. אבל, קצה אחד הניח בלא משים לב על דש מעילו של הרב. ההלך נרדם ושקע בשינה עמקה. וכאשר הרב רצה לשוב לביתו, הבחין בנעשה וחשש לזוז ממקומו. שמא המעיל יזיז את החבילה וזו תיפול ארצה, והיהודי יתעורר משנתו.

כך יושב לו רבה של גוסטינין במשך שעות ארוכות, בקור עז מאין כמותו ולא זע ולא נע ממקומו, שמא יתעורר היהודי בגינו. בנו של הרב ניסה לשכנעו בתנועות ידיים לקום ממקומו ולנער את המעיל מהחבילה בנחת, אבל הרב אינו משתכנע וממשיך לשבת על מקומו, עד... אור הבוקר. או אז מגיעים כבר ראשוני המתפללים, הצופים אף הם במחזה הנאדר ומשתאים לגדולת רבם. כשהתעורר ההלך משנתו ושמע מהמתפללים על הנהגת הרב עימו במשך כל שעות הלילה, היה אף הוא אחוז-השתאות. הוא ניגש אל הרב לבקש סליחה בשל עוגמת הנפש, שגרם לו. אותו אורח הודיע קבל עם ועדה, שהוא נשאר בבית המדרש הזה ללמוד בו עד עולם!

"לא אזוז מכאן", הודיע לרב ולמתפללים. "הנהגה כזו של רב בישראל מצביעה יותר מכל דבר אחר על האמת ועל השלום השוררים כאן, בבית המדרש. ועל גדולת תורתנו הקדושה המחנכת אותנו בהתחשבות כל אדם ואדם". האיש, שעד לאותו הרגע היה יהודי פשוט, נשבה בקסמיו של הרב מגוסטינין והחליט בשל מעשהו של הרב לשבת ולשקוד באוהלה של תורה. לא חלפו שנים אחדות ואותו האיש צמח והפך לתלמיד חכם גדול וירא שמים ומזכה הרבים באותה עיירה.

נושא בעל עם ישראל

בימי מלחמת העולם הראשונה, כשבאו פורענויות רבות לעולם, לא ידע מנוחה ר' ישראל מאיר, ה'חפץ חיים' והיה נאנח כל היום על צרותיהם של ישראל. פעם הרגישה אשתו באמצע הלילה, שאיננו במיטתו. כשיצאה לחפשו, מצאה אותו ישן על גבי ספסל כשידיו מתחת למראשותיו. על שאלתה מדוע ישן כך ולא בביתו, השיב הרב: "בזמן שאחינו בית ישראל מתגלגלים בחפירות ובחזית המלחמה, וסובלים רעב וקר, ועומדים נגד המוות, אין אני יכול לישון כדרכי במנוחה וברוחה".

הרב מנחם בצרי בן ויקטוריה זצ"ל משה כרמלי בן נעימה ז"ל אביבה בת איירין ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה נסים בן מזל-טוב ז"ל אינס בת מאירה ע"ה אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	הרב אטון שבתי בן אסתר זצ"ל משה בן עליזה ז"ל יוסף מלכה בר סעדה ז"ל משה בן רזה ז"ל מצליח בן אסתר ז"ל דוד בן רחל ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה כל נשמות עם ישראל	לע"נ תנצב"ה	הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל נעמי בת כותון ע"ה עליזה בת שמחה מרילי ע"ה מרים בת בלה ע"ה ברוך בן ורדה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל	הרב שמואל דרזי. בן שמחה זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל עמרם בן חנה ז"ל סוליקה מלכה בת עישה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל חנניה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו צדיק חכם בן חזלה ז"ל אורי בן מרים ז"ל
---	---	---	--	---